

kazni pretpostavljeni. U nastavku saznajemo da je Isus odgovorio na jedno pitanje koje njegovi slušatelji nisu ni postavili: tumači im da nebeski Otac s ljubavlju misli na svoju djecu, a onda im je govorio i o vječnom životu. Uđimo dublje u analizu ove situacije.

Svaki se evanđeoski prizor može tumačiti na raznim razinama. Evanđeoski izvještaji često nalikuju na novinske izvještaje koji nam govore o zanimljivim stvarima i događajima, ali kako bismo ih razumjeli potrebno je čitati sav članak, a ne samo naslove i podnaslove. Nešto slično imamo u ovom evanđelju. Na sceni se pojavljuje Isus o kojemu nitko ne zna tko je i odakle dolazi; ponaša se na neobičan način i govori o neshvatljivim stvarima: naziva sebe kruhom života, poziva svoje slušatelje da jedu njegovo tijelo i piju njegovu krv. Nije teško shvatiti da su ljudi s nerazumijevanjem i negodovanjem slušali takve riječi. Ako i mi čitamo odnosno slušamo evanđelje na ovoj razini, imat ćemo malo koristi za život.

Međutim, evanđelje se može čitati i na dubljoj razini, i to tako da se poistovjetimo s nekima od aktera. Ovaj put imamo više mogućnosti.

Možemo se prije svega identificirati s Isusom koji s velikom strpljivošću tumači po nekoliko puta smisao svojih riječi skeptičnim slušateljima koji traže nove znakove da mu mogu vjerovati. Nije teško u toj situaciji prepoznati naše kršćansko biće u suvremenom svijetu. Ni naše svjedočanstvo često ne prihvaćaju, nego traže uvijek nove znakove od Crkve i od nas vjernika da nam mogu vjerovati. Isus se nije naljutio na svoje slušatelje, nego im je ponovno tumačio svoju poruku. Ni mi, današnji kršćani, ne smijemo se obeshrabriti ako svijet ne prihvaća od prve naše riječi, naš nauk, naš moral, nego moramo ustrajno, s puno strpljivosti tumačiti osnovne postavke naše vjere.

Ima u ovom evanđelju i druga grupa aktera s kojima se možemo poistovjetiti. Evanđelje, istina, ne spominje ih izričito, ali su sigurno bili tamo: apostoli. Bili su svjedoci rasprave između Isusa i ljudi. Nije teško pogoditi kako su se osjećali; sigurno su navijali za Isusa da on izađe iz ove verbalne borbe kao pobjednik. Vjerojatno su bili ljuti zbog ponašanja ljudi prema njihovom voljenom Učitelju, koji im je dan prije dao besplatni kruh. Ipak na kraju apostoli nisu intervenirali, nisu rekli ni jednu riječ u obranu Isusa. Nije teško prepoznati se u plašljivim apostolima. Zašto nisu intervenirali? Ali, isto tako možemo se pitati zašto njemački katolici nisu intervenirali kad se nedavno radilo o izglasavanju ukinuća vjerske pouke u školama. Možemo se pitati zašto u Hrvatskoj prolaze zakoni koji vrijeđaju kršćanski moral, a ipak su katolici u većini u našoj zemlji? Zašto ne dižemo jasnije svoj glas? I na kraju, u ovom evanđeoskom prizoru nalazimo i treću grupu aktera s kojima se možemo identificirati: to je nevjerni, buntovni, nezahvalni narod koji je rado prihvatio Isusov velikodušni dar, besplatnu hranu, ali Isusa nisu htjeli prihvatiti. Možda nisu to bili zločesti ljudi, kao farizeji, nego jednostavno

nisu shvaćali što im Isus govori, ali njihovo ponašanje ih odaje: oni su se bunili, mrmljali među sobom. I u njima se možemo prepoznati: svaki put kad stavljamo pod upitnik Božju dobrotu, pravednost ili ljubav, bunimo se protiv nje.

Uočimo na kraju da evanđelje ipak završava radosnom porukom. Ljudi su se počeli pitati što trebaju činiti da to bude drago Bogu te da imaju vječni život. Isus im je dao vrlo precizan odgovor: trebaju vjerovati u njega pa će imati vječni život. To je poruka i za nas iz ovog evanđelja: ako želimo vječno živjeti, moramo vjerovati u Isusa Krista kao Sina Božjega i našeg dragog Otkupitelja.

OD NEDJELJE DO NEDJELJE

VELIKA GOSPA

Sljedeće nedjelje je VELIKA GOSPA. Ovdje će mise biti u 7 - 18,30.

Glavno je proštenje u MOČILAMA gdje je svečana misa u 11 sati

Sveti Maksimilijan Kolbe

14. kolovoza Crkva liturgijski časti svetog Maksimilijana Kolbea, utemeljitelja Vojske Bezgrešne, konventualca koji je odveden u Auschwitz i ondje podnosio velike patnje, a svoj je život završio tako što se dragovoljno predao u smrt u zamjenu za drugog osuđenog logoraša. Sveti Maksimilijan Marija Kolbe rođen je 7. siječnja 1894. god. u jednom malom poljskom gradiću, a krsno mu je ime bilo Rajmund. Već se s 13 godina pridružio franjevcima konventualcima, a tri godine poslije obukao je redovničko odijelo i tada dobio ime fra Maksimilijan. Svoj studij filozofije i teologije je pohađao u Rimu, gdje je i doktorirao, a 1917. god., godinu dana prije no što će biti zaređen za svećenika, zajedno sa skupinom fratara osniva tzv. Vojsku Bezgrešne, odnosno poseban marijanski i misionarski pokret kojemu je cilj, pod zaštitom Djevice Marije, moliti i izmoliti obraćenje grešnika.

Naime, dok je studirao u Rimu vidio je kako su ondje učestale sekularističke manifestacije na ulicama, takve koje su se oštro obrušavale na katoličanstvo, a istovremeno su slavile sotonizam i poganstvo. Razmišljao je kako takve ljude odvratiti od grijeha, pa je zaključio kako ih je najbolje preporučiti jedinoj od ljudi bez grijeha – Djevici Mariji, te je tako okupljao vjernike istomišljenike – svoju “vojsku” koja je spremna boriti se za ostvarenje dobra – i zajedno su promicali pobožnost prema Bezgrešnoj. Kad se vratio u Poljsku pokušava te ideje i ondje unijeti, ali je naišao na priličan otpor i nerazumijevanje. Ipak, desetak godina kasnije osniva Gospin grad nedaleko od Varšave, te koju godinu poslije odlazi u japanski grad Nagasaki i ondje utemeljuje Grad Bezgrešne. Tako je, naime, nazvao samostanske komplekse koje je podigao i u kojima su se provodile zamisli vezane uz Vojsku Bezgrešne, a prvenstveno su se odnosile na molitve za obraćenje grešnika, ne samo katolika, nego i nekatolika, te zauzimanje oko otkrivanja ljepote vjere kod onih koji su nezainteresirani za nju ili se čak bore protiv Crkve. S tom je svrhom pokrenuo i časopis Vitez Bezgrešne, koji je izlazio i u Poljskoj i u Japanu. Kasnije će svoje djelovanje proširiti i u Indiji. 1936. god. se vraća u Poljsku i nastavlja raditi u Gospinom gradu. Međutim,

nastavak na sljedećoj strani

9. VIII. 2021.	PONEDJELJAK <i>Terezija Benedikta</i>	na nakanu + ob. Omejc	7 18:30
10. VIII. 2021.	UTORAK <i>Lovro</i>	na nakanu + Stjepan Vaupotić	7 18:30
11. VIII. 2021.	SRIJEDA <i>Klara Asiška</i>	+Dario, Mira i Ivan Filjar + Dragutin, Bara i Marija Martinčić	7 18:30
12. VIII. 2021.	ČETVRTAK <i>Ivana Fraciska</i>	+ Ivan i ob. Gložinić + Zlatko, Minka i Josip Logar	7 18:30
13. VIII. 2021.	PETAK <i>Poncijan i Hipolit</i>	na nakanu + Marija i Jošip Starec, Dragica, Janko i Tihomir Puž i za duše u čistilištu	7 18:30
14. VIII. 2021.	SUBOTA <i>Maksimilijan Kolbe</i>	+ Josip i Ivanka Horvat, Antun i Fani Dvorščak i za duše u čistilištu zahvala	7 18:30
15. VIII. 2021.	VELIKA GOSPA	+ Stjepan Flegarić ŽUPNA + Marijan Mak i ob. Krstitović	7 9:30 18:30

poslije njemačke i sovjetske okupacije Poljske, biva uhapšen, a potom 28. svibnja 1941. god. odveden u logor Auschwitz, gdje je, kao i mnogi drugi logoraši, bio izvrnut strašnim mučenjima i ponižavanjima. Jedan je logoraš iz dijela logora u kojemu se nalazio sv. Maksimilijan uspio pobjeći, pa je zbog toga osuđeno deset drugih logoraša na strašnu smrt u bunkeru gladi. Među osuđenima bio je i poljski narednik Franciszek Gajowniczek, otac obitelji, koji je nakon izdvajanja zavapio: Jadna moja žena, jadna moja djeco! To je dirnulo svetog Maksimilijana, te je istupio iz redova i ponudio se da njega pošalju u bunker smrti umjesto odabranog logoraša. Njegov su prijedlog prihvatili i odveden je s izdvojenom devetoricom. Nakon tri tjedna prisilnog gladovanja i nakon što su svi ostali jedan za drugim umrli, a on ostao sam, ubijen je injekcijom karbolne kiseline 14. kolovoza 1941. god. Narednog je dana – na svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo – njegovo tijelo spaljeno u logorskom krematoriju.

Papa Pavao VI. proglasio ga je blaženim 1971. god., a papa Ivan Pavao II. svetim 1982. god. Štuje se kao zaštitnik političkih i drugih zatvorenika, ovisnika o drogama, dobrovoljnih darivatelja krvi, obitelji, novinara, pokreta za život itd.

“O Marijo, bez grijeha začeta, moli za nas koji se Tebi utječemo i za sve one koji se Tebi ne utječu, a naročito za neprijatelje svete Crkve i za sve one koji su Tebi preporučeni.”

**ŽUPNI URED SV.
ANTUNA PADOVANSKOG**
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-kc@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od
8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan je tečaj pripreve
za brak. Prijava u župnom
uredu mjesec dana prije
vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme
omogućite posjet
svećenika. Bolesnike
redovito pohađamo o
Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s
Komunalcem vrijeme
sprovođa prijavite u
župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije
večernje svete mise u našoj
crkvi je pobožnost euharis-
tijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna
Padovanskog



ŽUPNI LISTIĆ
ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 31 — Godina XIV — 8. kolovoza 2021. godine

19. nedjelja kroz godinu- godina B

ISUS, KRUH KOJI JE SIŠAO S NEBA

Evangelje: Iv 6,41-51

U ono vrijeme: Židovi mrmljahu protiv Isusa što je rekao: »Ja sam kruh koji je sišao s neba.« Govorahu: »Nije li to Isus, sin Josipov? Ne poznajemo li mu oca i majku? Kako sada govori: 'Sišao sam s neba?'«

Isus im odvrati: »Ne mrmljajte među sobom! Nitko ne može doći k meni ako ga ne povuče Otac koji me posla; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan. Pisano je u Prorocima: Svi će biti učenici Božji. Tko god čuje od Oca i pouči se, dolazi k meni. Ne da bi tko vidio Oca, doli onaj koji je kod Boga; on je vidio Oca. Zaista, zaista, kažem vam: tko vjeruje, ima život vječni. Ja sam kruh života. Očevi vaši jedoše u pustinji manu i pomriješe. Ovo je kruh koji silazi s neba: da tko od njega jede, ne umre. Ja sam kruh živi koji je s neba sišao. Tko bude jeo od ovoga kruha, živjet će uvijek. Kruh koji ću ja dati tijelo je moje – za život svijeta.«

Ostala čitanja: 1 Kr 19,4-8; Ef 4,30-5,2;

Prvo čitanje devetnaeste nedjelje kroz godinu uzeto je iz Prve Knjige Kraljeva, gdje čitamo o proroku Iliji koji se toliko obeshrabrio zbog nedaća svog poslanja da je zaželio umrijeti. Bog ga je preko anđela hrabrio da se ne boji jer nije osamljen u svojem teškom poslanju. To je poruka i za nas: na našem životnom putu nikad nismo sami, Bog nam povremeno šalje svog anđela da nas hrabri. Ovaj »anđeo« može biti dragi prijatelj ili bilo tko koji nas hrabri i pomaže.

U drugom čitanju sv. Pavao potiče vjernike u Efezu da se ne prepuste ogorčenju, nego da budu dobronamjerni jedni prema drugima. Zanimljivo je kako Apostol formulira svoju misao: tko živi u ogorčenosti, taj žalosti Duha Svetoga. Dobro je znati da se Bog žalosti zbog naše žalosti i raduje se zbog naše radosti.

Evangelje počinje tužnom uvertirom. Čitamo kako su se Židovi počeli buniti zbog toga što je Isus rekao za sebe da je on kruh koji je sišao s neba. Zašto su mrmljali Židovi? Jamačno zbog toga što nisu razumjeli što to znači da je Isus kruh koji je sišao s neba. Isus se ipak nije naljutio na njih, dapače, toplim riječima im je tumačio ne samo ovu istinu, nego mnoge druge istine o životu i o vječnosti. Protumačio im je i to da nitko ne može doći do njega ako ga ne privuče Otac.

Zanimljivo je uočiti kako se izražava Isus: »Ne mrmljajte među sobom!« Iz toga možemo zaključiti da se ljudi nisu usudili obratiti direktno Isusu sa svojom poteškoćom, nego su između sebe pokušali razriješiti problem. Često se slično događa s nama kad se nalazimo pred pojavama koje ne razumijemo, ali se ne usudimo pitati drugoga za razjašnjenje. Katkad je to zbog toga što se bojimo da ćemo ispasti glupi, katkad zbog straha da nas ne